

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Габрово, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ II, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павел Неделчев
Членове: Пламен Попов
Славена Койчева

при участието на секретаря Веселина Й. Венкова
в присъствието на прокурора А. Хр. А.
като разглежда докладваното от П. Попов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20224200600131 по описа за 2022 година

въз основа данните по делото и закона прие за установено следното:

Въззивното производство е образувано по жалба на подсъдимия П.Е.Б. от гр. Габрово, чрез договорния защитник адв. Д.Н. от АК Габрово, жалба на подсъдимия И.Е.А. от гр. Габрово, чрез служебния защитник адв. Г.Н. от АК Габрово и жалба на подсъдимия Д.Г.Т. от гр. Габрово, чрез договорния защитник адв. Д.С. от АК Габрово против Присъда № 27/13.05.2022 г. по НОХД № 156/2021 г. на РС Габрово.

С обжалваната присъда първоинстанционният съд е ПРИЗНАЛ подсъдимия С.И.Н., роден на *** г. в *** за ВИНОВЕН в това, че на 08.02.2019 г. в гр. Габрово, като непълнолетен, но след като разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си, от сграда на тъкачен цех, находящ се на ул. "Въдичарска" № 1, след предварителен сговор с Д.Г.Т. от гр. Габрово, отнел чужди движими вещи - 20 метра кабел СВТ 4x2,5 мм на стойност 46 лв., от владението на П.И.Ц. от гр. Габрово, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои,

като случаят не е маловажен и с това е осъществил престъпление, поради което и на чл. 195, ал. 1, т. 5 във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК го е ОСЪДИЛ на ОБЩЕСТВЕНО ПОРИЦАНИЕ.

Със същата присъда съдът е ПРИЗНАЛ подсъдимия С.И.Н. за ВИНОВЕН в това, че през периода 22.03. - 01.05.2019 г. в гр. Габрово, от сграда на тъкачен цех, находящ се на ул. "Въдичарска" № 1, действайки при условията на продължавано престъпление, сам и след предварителен сговор с И.Е.А. отнел чужди движими вещи - 20 метра кабел СВТ 4x2,5 мм, хромникелова решетка, хромникелов казан, 2 бр. чугунени профили за пейка, 808 кг. метални елементи за станове и 8 бр. електродвигатели, всички вещи на обща стойност 1 758,84 лв. от владението на П.И.Ц. от гр. Габрово, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като случаят не е маловажен и с това е осъществил престъпление, поради което и на основание чл. 195, ал. 1, т. 5 във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 54 от НК го е ОСЪДИЛ на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил на подсъдимия С.И.Н. ОБЩО НАКАЗАНИЕ в размер на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, към което на основание чл. 23, ал. 2 от НК е присъединил наказанието ОБЩЕСТВЕНО ПОРИЦАНИЕ.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК съдът е ОТЛОЖИЛ изпълнението на определеното общо наказание лишаване от свобода в размер на една година, за срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

Със същата присъда съдът е ПРИЗНАЛ подсъдимия И.Е.А., роден на *** г. ****, за ВИНОВЕН в това, че през периода 22.03. - 01.05.2019 г. в гр. Габрово, от сграда на тъкачен цех, находящ се на ул. "Въдичарска" № 1, действайки при условията на повторност и продължавано престъпление, след предварителен сговор със С.И.Н. от гр. Габрово, отнел чужди движими вещи - 20 метра кабел СВТ 4x2,5 мм, хромникелова решетка, хромникелов казан и 808 кг., метални елементи за станове, всички вещи на обща стойност 698,84 лв. от владението на П.И.Ц. от гр. Габрово, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като случаят не е маловажен и с това е осъществил престъпление, поради което и на основание чл. 195, ал. 1, т. 5 и т. 7 във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК и чл.

54 от НК го е ОСЪДИЛ на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл. 66, ал. 1 от НК съдът е ОТЛОЖИЛ изпълнението на наказанието лишаване от свобода за срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане в сила на присъдата.

Съдът е ПРИЗНАЛ подсъдимия Д.Г.Т., роден на *** г. в **** за ВИНОВЕН в това, че през периода 08.02. - 14.02.2019 г. в гр. Габрово, от сграда на тъкачен цех, находящ се на ул. "Въдичарска" № 1, като непълнолетен, но след като е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си, действайки при условията на продължавано престъпление, след предварителен сговор със С.И.Н. и П.Е.Б., двамата от гр. Габрово, отнел чужди движими вещи - 20 метра кабел СВТ 4x2,5 мм, 9 бр. алуминиеви призми за станове и 3 бр. електродвигатели, всички вещи на обща стойност 1 930 лв., от владението на П.И.Ц. от гр. Габрово, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като случаят не е маловажен и с това е осъществил престъпление, поради което и на основание чл. 195, ал. 1, т. 5 и т. 7 във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК и чл. 54 от НК го е ОСЪДИЛ на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл. 69, ал. 1 от НК съдът е ОТЛОЖИЛ изпълнението на наказанието лишаване от свобода за срок от ДВЕ ГОДИНИ, считано от влизане в сила на присъдата.

Съдът е ПРИЗНАЛ подсъдимия П.Е.Б., роден на *** г. в ****, за ВИНОВЕН в това, че през периода 11.02. - 14.02.2019 г. в гр. Габрово, от сграда на тъкачен цех, находящ се на ул. "Въдичарска" № 1, действайки при условията на опасен рецидив и продължавано престъпление, след предварителен сговор с Д.Г.Т. от гр. Габрово, отнел чужди движими вещи - 9 бр. алуминиеви призми за станове и 3 бр. електродвигатели, всички вещи на обща стойност 1 884 лв., от владението на П.И.Ц. от гр. Габрово, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като случаят не е маловажен и с това е осъществил престъпление, поради което и на основание чл. 196, ал. 1, т. 2, предл. първо във вр. с чл. 195, ал. 1, т. 5 във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 29, ал. 1, б. "а" от НК и чл. 54 от НК го е ОСЪДИЛ на ТРИ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, което наказание на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗИНЗС да изтърпи при първоначален

СТРОГ режим.

Съдът е осъдил подсъдимия С.И.Н. да заплати направени по делото разноси в размер на 310,55 лева по сметка на ОДМВР Габрово, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК.

Съдът е осъдил подсъдимия С.И.Н. да заплати направени по делото разноси в размер на 11,50 лева в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС Габрово, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК.

Съдът е осъдил подсъдимия И.Е.А. да заплати направени по делото разноси в размер на 310,55 лева по сметка на ОДМВР Габрово, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК.

Съдът е осъдил подсъдимия И.Е.А. да заплати направени по делото разноси в размер на 11,50 лева в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС Габрово, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК.

Съдът е осъдил подсъдимия Д.Г.Т. да заплати направени по делото разноси в размер на 310,55 лева по сметка на ОДМВР Габрово, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК.

Съдът е осъдил подсъдимия Д.Г.Т. да заплати направени по делото разноси в размер на 11,50 лева в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС Габрово, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК.

Съдът е осъдил подсъдимия П.Е.Б. да заплати направени по делото разноси в размер на 310,55 лева по сметка на ОДМВР Габрово, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК.

Съдът е осъдил подсъдимия П.Е.Б. да заплати направени по делото разноси в размер на 11,50 лева в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС Габрово, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК.

Съдът е постановил веществените доказателства - картонена кутия, опакована с прозрачно полиетиленово фолио и етикет с подписи на вещото лице, поемните лица и силиконов печат „екд-0706-мвр“, с намиращи се в нея 2 броя черни пластмасови капака от контактори с метални планки върху нея; електрически проводник с четири жила и бяла изолация с дължина 12 см.; електрически проводник с четири жила и бяла изолация с дължина 20 см.; електрически проводник с четири жила и бяла изолация с дължина 18 см.; електрически проводник с четири жила и черна изолация с прикрепена към

него кнопка с дължина 50см.; метална призма за тъкачен стан с дължина 61 см., след влизане в сила на присъдата, да се унищожат.

Съдът е постановил веществените доказателства - дактилоскопна следа на л. 120 и дактилоскопна следа на л. 124 от ДП, след влизане в сила на присъдата, да останат към делото.

Въззивните жалби са подадена от процесуално легитимирани лица, в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК и срещу подлежащ на въззивна проверка съдебен акт, което обуславя процесуалната им допустимост.

С въззивната жалба на подс. П.Е.Б., подадена чрез договорния защитник адв. Д.Н. от АК Габрово, се твърди, че присъдата на ГРС е неправилна и незаконосъобразна. Същото твърдение се изразява и в съдебно заседание.

Претендира се въззивният съд да постанови нова присъда, с която да признае подс. П.Е.Б. за невинен и да го оправдае по така повдигнатото обвинение или алтернативно, да намали размера на наложеното наказание.

С въззивната жалба на подсъдимия И.Е.А. от гр. Габрово, подадена чрез служебния защитник адв. Г.Н. от АК Габрово се твърди, че обжалваната присъда е неправилна, поради противоречие с материалния закон и утвърдената съдебна практика, както и поради своята необоснованост. Налице било нарушение на материалния и процесуалния закон, тъй като съдът не направил вярна оценка на доказателствата, в следствие на което стигнал до неправилни правни и фактически изводи, довели до постановяване на осъдителна присъда по предявеното обвинение. Същата почивала на догадки и предположения. Това било в противоречие с императивните разпоредби на чл. 102, т. 1 от НПК, относно извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него. Недопустимо било осъдителна присъда да почива на догадки, вероятности и предположения. Вътрешното убеждение на съда следвало да е извод от оценката и анализа на доказателствата, който по категоричен начин да изясняват авторството и механизма на извършване на деянието по начин, изискуем от чл. 303, ал. 2 от НПК. При тези доказателствени източници, неправилно и в разрез на процесуалното си задължение по чл. 304 от НПК, РС Габрово достигнал до един незаконосъобразен изход, а именно осъждането на подсъдимия по повдигнатото му обвинение. Съдът не констатирал, че деянието не е извършено, а обвинението не може да бъде доказано по категоричен и несъмнен начин. Като не съобразил горните обстоятелства, Габровски районен съд постановил една неправилна присъда.

Претендира се въззивният съд да отмени присъдата на Габровски районен съд по НОХД № 156/2021 г. Алтернативно се претендира размерът на наказанието лишаване от свобода да бъде намелен от една година на три месеца, с приложение на чл. 66 от НК.

С въззивната жалба на подсъдимия Д.Г.Т. от гр. Габрово, подадена чрез договорния защитник адв. Д.С. от АК Габрово се твърди, че обвинението не е доказано по безспорен и несъмнен начин. Присъдата била постановена в противоречие с доказателствения материал по делото.

Претендира се въззивният съд да отмени присъдата на Габровски районен съд и да оправдае подсъдимия Д.Г.Т.. Алтернативно се претендира размерът на наказанието лишаване от свобода да бъде намелен.

С жалбите не са направени доказателствени искания.

В съдебно заседание защитникът адв. Д.Н. поддържа въззивната жалба и направените искания. Подсъдимият П.Б. не се явява и не взема становище, независимо от предоставената възможност. По отношение на същия ход на делото е даден при условията на чл. 269, ал. 3, т. 4, б. „а“ от НПК.

В съдебно заседание подсъдимият И.А. и защитникът адв. Г.Н. поддържат въззивната жалба и направените искания.

В съдебно заседание подсъдимият Д.Т. и защитникът адв. Д.С. поддържат въззивната жалба и направените искания.

В съдебно заседание подсъдимият С.И.Н. заяви, че е доволен от първоинстанционната присъда и не желае да се присъединява към жалбите на останалите подсъдими независимо, че му е разяснена тази възможност.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – Габрово пледира за потвърждаване на атакувания първоинстанционен акт. Счита, че присъдата е мотивирана и постановена след подробен анализ на събраните по делото доказателства.

Съдът, след като прецени всички събрани по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият Д.Т. е бил непълнолетен към момента на извършването на деянието, но е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си.

Подсъдимият С.Н. е бил непълнолетен към момента на извършване на първото деяние, но е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си.

Свидетелят П.Ц. от гр. Габрово е управител на „***“ ЕТ - Габрово,

което е наемател на триетажна сграда, находяща се в гр. Габрово на ул. "Въдичарска" № 1, представляваща бивш тъкачен цех. Последно свидетелят Ц. посетил посоченият имот през месец януари 2019 г., когато помещенията в сградата били заключени.

Подсъдимият С.Н. живеел на бул. „***“ № ** в гр. Габрово, в близост до сградата на улица „Въдичарска“ № 1. През месец януари 2019 г., тъй като нямал пари, решил да влезе в сграда за да види какви вещи има вътре. Успял да влезе през прозорец, който нямал стъкло. Видял, че вътре имало машини, електродвигатели и желяза и след като огледал, излязъл. Споделил за това с подсъдимия Д.Т. и двамата решили да отидат в цеха, за да вземат вещи, които да предадат в пункт за изкупуване на метални отпадъци.

На 08.02.2019 г. подсъдимите С.Н. и Д.Т. влезли в сградата през друг прозорец с арматура, като от стената на складово помещение на втория етаж изскубнали кабел с дължина 20 метра СВТ 4x2,5 мм от електрическата инсталация. Изгорили изолацията на кабела пред сградата и медта предали в пункт за изкупуване на метални отпадъци с касиер свидетеля В.П. за сумата от 105,84 лв., за което бил съставен Договор за покупко-продажба на името на С.И.Н.. Получената подсъдимите си разделили.

Подсъдимият Д.Т. споделил с подсъдимия П.Б. за сградата, в която бил заведен от подсъдимия С.Н., при което Т. и Б. решили да си набавят парични средства по същия начин. На 11.02.2019 г. подсъдимите Д.Т. и П.Б. влезли в сградата и взели оттам 9 бр. алуминиеви призми за станове, които счупили за да вземат необходимите им елементи. На следващия ден - 12.02.2019 г. отнетите вещи закарали с автомобила на подсъдимия Б. и предали в пункт с касиер свидетелката Т.О. за сумата от 53,84 лв., за което била издадена покупко-изплащателна сметка на П.Е.Б.. Получените пари подсъдимите си разделили.

На 14.02.2019 г. подсъдимите Т. и Б. отново отишли в същата сграда и взели 3 бр. електродвигатели с мощност 2,2 киловата, които счупили и извадили медните им намотки. На следващия ден - 15.02.2019 г. ги предали в отново на пункта на свидетелката О. за сумата от 81,43 лв., за което била издадена покупко-изплащателна сметка на името на П.Б., като получените пари си разделили.

Подсъдимият С.Н. споделил и с подсъдимия И. А., че в сградата има

вещи, които могат да бъдат предадени в пункт за изкупуване на метални отпадъци. На 22.03.2019 г. двамата подсъдими Н. и А. отишли и от стената на складово помещение на втория етаж в сградата изскубнали кабел от ел. инсталация СВТ 4x2,5 мм с дължина 20 метра, който изгорили пред сградата. След това отишли и го предали в пункта при свидетеля В.П., за което бил съставен Договор за покупко-продажба на името на подсъдимия С.Н. и изплатена сумата от 127,98 лв. Получената сума подсъдимите си разделили.

На 11.04.2019 г. подсъдимите С.Н. и И.А. отново влезли в сградата, откъдето взели хромникелова вана с вместимост 2 кубика и хромникелова решетка с размери 2x1 метра.

Свидетелят Н.М. живеел на улица „**“ № * * и притежавал лек автомобил „Рено“ модел „Еспейс“ с рег. № ЕВ****АН и лек автомобил „Фолксваген“ модел „Каравел“ с рег. № ЕВ****АА. Познавал подсъдимите И.А. и С.Н., като подсъдимият А. често ползвал услугите на свидетеля М. за превоз на различни вещи. Подсъдимият Н. се свързал по телефона със свидетеля М. с молба за превоз на вещи. На следващия ден - 12.04.2019 г. подсъдимият Н. завел свидетеля М. в близост до сградата на улица „Въдичарска“ № 1, откъдето заедно с подсъдимия А. натоварили вещите в лекия автомобил „Фолксваген“ управляван от свидетеля Н.М. автомобил и ги предали в пункта за изкупуване на метални отпадъци при свидетеля В.П. за сумата от 173,85 лв., за което бил съставен Договор за покупко-продажба на името на С.Н.. От получената сума подсъдимите заплатили на свидетеля М. транспорта, а останалите пари си разделили.

Няколко дни след това подсъдимия Н. отишъл сам в сградата на улица „Въдичарска“ № 1 и взел 2 бр. чугунени профила за пейки, които занесъл в гаража на свидетеля М. Впоследствие, с управлението от свидетеля М. автомобил ги закарал в пункта за изкупуване на метални отпадъци при свидетеля П. и подс. Н. ги продал, срещу което получил сумата от 30 лева.

На 27.04.2019 г. подсъдимите Н. и А. отишли отново в сградата, откъдето взели различни метални елементи за станове - кафези, зъбни колела и вилки с общо тегло 318 кг., които изхвърлили от прозорец навън. На следващия ден се обадили на свидетеля М. и с неговия автомобил ги закарал в пункт за изкупуване на метални отпадъци с касиер свидетелката Ц.Б., където срещу предадените вещи получили сумата от 95,40 лв. Извършената

продажба на вещи била вписана в статистика доставки с контрагент С.Н..

На 29.04.2019 г. подсъдимите Н. и А. по същия начин изхвърлили от прозореца на сградата и останалото количество от металните елементи за станове с общ тегло 490 кг., натоварили ги в автомобила на свидетеля М., който на следващия ден - 30.04.2019 г. ги закарал в пункта на свидетеля П., за което получили сумата от 123,48 лв. За извършената продажба на вещи бил съставен Договор за покупко-продажба с продавач С.Н..

На 01.05.2019 г. подсъдимият С.Н., след като влязъл отново в сградата, от третия етаж взел 8 бр. електродвигатели с мощност 2,2 киловата. На 02.05.2019 г. подс. С.Н. предал отнетите вещи в пункт с касиер свидетелката С.К., за което била съставена покупко-изплащателна разписка и договор за покупко-продажба. За предадените вещи подсъдимият Н. получил сумата от 73,26 лв.

На 08.05.2019 г. свидетелят П.Ц. посетил сградата, находяща се на ул. "Въдичарска" № 1 и установил липсата на горепосочените вещи, за което сигнализирал в РУ - Габрово.

На място бил извършен оглед и със съставения Протокол за оглед на местопроизшествие са били иззети дактилоскопни следи и следа от подметъчна част на обувка.

От заключенията на изготвените дактилоскопни експертизи № 198/2019 г., №203/2019 г., № 220/2019 г. от иззетите при извършения оглед на местопроизшествие дактилоскопни следи е установено, че намерените и иззети 4 броя дактилоскопни следи са оставени от подсъдимия С.Н..

По повод получения от свидетеля П.Ц. сигнал за кражба, свидетелят М.П., разузнавач в „КП“ при РУ Габрово извършил проверка. След получена оперативна информация свидетелят П. провел беседи първоначално с подсъдимите С.Н., Д.Т. и И.А., а впоследствие и с подсъдимия Б. след установяването му. Същите съобщили подробности относно начина, времето и причината за влизане в цеха, отнетите вещи, поредността на влизане в цеха, лицата които са взели участие, като е посочен и подсъдимия Б., както и начина на разпореждане с тях. Свидателят П. извършил проверки в пунктовете за вторични суровини и иззел с протокол за доброволно предаване съставената документация във връзка с предадените вещи от подсъдимите.

От заключенията на изготвените основно и допълнително заключение на съдебнооценъчната експертиза се установява, че общата стойност на отнетите от подсъдимия С.Н. вещи е 1 758,84 лв., общата стойност на отнетите от подсъдимия И.А. вещи е 698,84 лв., отнетите вещи от подсъдимия Д.Т. е на стойност общо 1930 лв., а от подсъдимия П. Б. са на стойност общо 1884 лв.

След анализ на събраните по делото доказателства, ценени заедно и поотделно, настоящият въззивен състав установи фактическа обстановка, каквато е описана и в мотивите на обжалвания първоинстанционен съдебен акт. В подкрепа на нейната достоверност се явяват писмените и гласните доказателства по делото. Подадените пред настоящата инстанция жалби не съдържат твърдения за конкретни нарушения при аналитичната дейност на районния съд и оценката на събраните доказателства. Декларативно се твърди, че обвинението не е доказано, а съдебният акт бил необоснован. Обратното се установява от анализа на събраните доказателства и запознаване с подробното им обсъждане в мотивите на съда. Действително, в съдебно заседание на 13.05.2022 г. подсъдимите С.Н., И.А. и Д.Т. са поканени да дадат обяснения в случай, че желаят. След като подсъдимите С.Н. и И.А. са отказали да дадат обяснения, а подсъдимият Д.Т. е дал противоречиви обяснения, районният съд е прочел и приобщил техните разпити, дадени по време на ДП, съответно по реда на чл. 279, ал. 1, т. 4 от НПК и чл. 279, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 3 от НПК. Приобщаването на тези обяснения е в съответствие с процесуалните норми, тъй като Н. и А. са дали обяснения пред съдия, по реда на чл. 222 от НПК, а разпитът на Т. е проведен в присъствието на неговия защитник.

На 16.05.2019 г. пред съдия от ГРС /л. 72 – 73 от ДП/ подс. С.Н. е описал подробно хронологията на кражбите, извършени от сграда на тъкачен цех, находящ се на ул. "Въдичарска" № 1 в съучастие с Д.Т. и И.А., отнетите вещи – кабели, хромникелови решетка и казан, чугунени профили, метални елементи за станове и електродвигатели. Изяснява и участието на подс. П.Б.. Описва транспортирането с бус „Фолксваген“ на негов съсед и продажбите в пункта на „П.“ /свид. В.П./ в кв. Палаузово на гр. Габрово и пункта на „Балабана“. Съобщава количествата на отнетите вещи сумите, които са платени в пунктовете за изкупуване на вторични суровини. Подробните и хронологични обяснения на Н. са описани в мотивите на ГРС и не е необходимо да ги повтаряме. След прочитането на тези обяснения, подс. С.Н. е заявил пред районния съд, че не се е засичал с подсъдимите Т. и Б. последните три пъти. Не било вярно, че бил виждал Т. и Б. да чупят електромотор и да го хвърлят през трети етаж. Казал това, защото били скарани с Т. и Б.. Не се били сдобрили, но поддържали приятелски отношения. С подсъдимия А. бил влизал няколко пъти, като имали предварителни уговорки през деня за това, да влязат и да „изкарат“ желязо. С

подсъдимия Т. също влизал в сградата, като с него също се уговаряли предварително, влизали с цел да изнесат някакви вещи и да ги продадат за да изкарат пари. Тогава не бил скаран с Т. и Б..

На 15.05.2019 г. пред съдия от ГРС /л. 67 – 68 от ДП/ подс. И.А. също е описал подробно хронологията на кражбите, извършени от сграда на тъкачен цех, находящ се на ул. "Въдичарска" № 1 в съучастие със С.Н., като и отнетите вещи. И.А. също сочи за взети от Д.Т. и П.Б. електромотори. Описва транспортирането със зеления бус „Фолксваген“ на Н.М. и продажбите в пункта на „П.“ /свид. В.П./ в кв. Палаузово на гр. Габрово. Там ходили пет – шест пъти. Бележките били издавани на името на С.Н.. Подробните и хронологични обяснения на А. са описани в мотивите на ГРС и не е необходимо да ги повтаряме. След прочитането на тези обяснения, подс. И.А. е заявил пред районния съд, че прочетеното от ДП не е вярно. Всичко било изнесено незаконно от собственика и после казали, че те са го изнесли. Когато давали обяснения в полицията, всичко било написано и били пристиснати да го подпишат. Пред съдия го разказали така, както са им казали. Не били влизали в перилото, всички метали, които са взели били около перилото. С подсъдимия Н. не се били уговаряли предварително. Нищо не бил разгласявал и чупил, всички метали били в такъв вид, в какъвто са ги предали. Не бил влизал в сградата, само в дворното място около нея, нямало ограждения. Тогава се нуждаел от пари. Взели само вана хромникелова и метални части, тъй като се нуждаели от пари. Със С. предварително се разбирали кога да ходят да вземат вещите. Заявил е, че съжалява за стореното.

На 17.05.2019 г. в присъствието на служебния защитник адв. Й.Й. от АК Габрово /л. 77 – 78 от ДП/ подс. Д.Т. също е описал подробно хронологията на кражбите, извършени от сграда на тъкачен цех, находящ се на ул. "Въдичарска" № 1 в съучастие със С.Н. и П.Б., като и отнетите вещи – кабели, алуминиеви продълговати части от машини /призми за станове/ и три броя електродвигатели. Д.Т. описва и действията на С.Н. и П.Б.. Разяснява транспортирането с автомобил „Форд“, собственост на П. и продажбите в пункта на „П.“ /свид. В.П./ в кв. Палаузово на гр. Габрово и подобен пункт в кв. Стефановци /в който работи свид. Т.О./. Подробните и хронологични обяснения на Т. са описани в мотивите на ГРС и не е необходимо да ги повтаряме. След прочитането на тези обяснения, подс. Д.Т. е заявил, че прочетеното не е вярно. Така би казал, тъй като го били „натиснали“ в полицията. Заплашвали го, че ще лежи в затвора. Бил малък, уплашил се, слушал какво му казват да пише. С П.Б. не били влизали в перилото и не били крали. Взели чувалите, които били под моста. Причината да го посочи била, че се били скарали, но после се оправили. Не си спомня кога е влизал със С.Н. в цеха. Не бил скубал с него кабели. С Б. взели чувалите и отишли в дома му и ги пръснали да видят с какво са пълни. После пак ги прибрали и Б. отишъл да ги предаде на вторични суровини, след това му дал пари. Чувалите взели тъй като не били собственост на никого. Не се нуждаели от пари, но искали да изкарат някой страничен лев. После разбрали, че са от цеха. Заявил е, че

съжалява за това, което е направил.

Обясненията, които подсъдимите Н., А. и Т. дават по време на досъдебното производство са подробни, логични и непротиворечиви. Както е отбелязал и районния съд в мотивите си, тримата подсъдими разкриват детайли от престъпната дейност, които няма как да им бъдат известни, ако не са участвали в деянията и не са имали досег с отнетите вещи. В съответствие с показанията на свидетелите С.К., Т.О., Ц.Б., В.П. и Н.М. са съобщените от подсъдимите данни за начина, по който е извършено разпореждането с предмета на престъплението. Изявленията на подсъдимите изясняват и взетото предварително решение след предварителен разговор, в една спокойна обстановка, за проникване в сградата с цел отнемане на имущество. В съответствие с обясненията на подсъдимите, дадени по време на ДП и свидетелските показания са приложените по делото писмени доказателства – документи за предадени вещи в пунктовете за изкупуване на вторични суровини. Свидетелят П.Ц. описва разположението на сградата и местоположението на отнетите кабели, решетка, казан, 2 бр. профили, метални елементи за станове и електродвигатели така, както са пресъздадени в обясненията на Н., А. и Т.. Самото разположение на помещенията в сграда на тъкачния цех, находящ се на ул. "Въдичарска" № 1 е фиксирано в протокола за оглед и фотоалбума и съответства с описанието на тримата подсъдими. Свид. Н.М. няколко пъти е превозвал вещи със своите лични МПС от сградата на ул. „Въдичарска“ № 1 по молба на подсъдимите С.Н. и И.А.. По време на ДП потвърждава, че е превозвал метални предмети /желязо, тенекия, отливки, метални колела, хромникелова вана, кожуси от електромотори/ до пункта за изкупуване на вторични в кв. Палаузово, стопанисван от свид. П. Участието на подс. С.Н. се потвърждава и от останените четири броя дактилоскопни следи, иззети по време на огледа на местопроизшествие и изследвани в съответна експертиза. Показанията на свид. М.П. също са логични и последователни. Макар да не могат да се ползват направените пред него самопризнания от подсъдимите, същият изяснява насоките на проведените издирвателни мероприятия и фактите, което са дали повод да се търсят вещи и документация от пунктовете за изкупуване на вторични суровини. В своите обяснения Н., А. и Т. съобщават, че са извършили кражба на вещи именно за да бъдат предадени за вторични суровини и по този начин да си набавят парични средства.

Не са подкрепени с доказателства твърденията на подсъдимите пред районния съд, че обясненията им по време на ДП са снети под натиск от полицейските служители. По делото няма доказателства и дори данни за извършени такива действия. Подсъдимите С.Н. и И.А. са дали обяснения по реда на чл. 222 от НПК, пред съдия от ГРС. Провеждането на разпит пред съдия е достатъчна гаранция, че обвиняемият дава обяснения доброволно, върху него не се упражнява натиск и изявленията му не се диктуват от други лица, включително и органите по разследването. Същите гаранции дава и провеждането на разпит в присъствието на защитник, по който ред е

изслушан подс. Д.Т.. Затова разпитите по реда на чл. 222 от НПК и тези, извършени в присъствие на защитник се приобщават по един и същ ред в съдебното заседание. По време на ДП няма подадена жалба или сигнал от защитника адв. Й., в която да се твърди, че са допуснати нарушения при снемане обясненията на Д.Т.. Детайлите по кражбите и характеристиките на отнетите вещи, които подсъдимите съобщават, биха могли да бъдат известни само на извършителите. По тези съображения, окръжният съд също кредитира с доверие обясненията на подсъдимите Н., А. и Т., дадени по време на ДП и приобщени по съответния ред.

Участието на подсъдимия П.Б. в престъпната дейност също е установено. Описано е подробно в обясненията на С.Н., Д.Т. и И.А.. Макар да представляват оговор, тези обяснения не са единствените доказателства за кражба, извършена от подс. Б., както правилно е съобразил и районният съд. Неговото участие се изяснява от показанията на свидетелите М.П. и Т.О., подкрепени от писмените доказателства по делото – договори за предаване на вторични суровини от лицето П.Б. на вещи, каквото са били откраднати от тъкачния цех на ул. "Въдичарска" № 1 /л. 149 – 150 от ДП/. В показанията си на л. 102 от ДП, приобщени по съответния ред, свид. Т.О. изрично е заявила, че металните предмети са били изкупени от П.Б., за което са издадени покупко – изплащателни сметки /договори/ от 12.02.2019 г. и 15.02.2019 г. Относно възражението на адв. Д.С., че свидетелските показания били прочетени без да се питат подсъдимите следва да припомним, че изявленията на всички свидетели, дадени по време на ДП са приобщени по реда на чл. 281, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, за което не се изисква съгласие от подсъдимите и техните защитници.

В заключение, правилно районният съд е достигнал до извод, че приобщените обяснения на подсъдимите, съпоставени със събраните по делото доказателства, разкриват еднопосочност и кореспондират в детайли за съществени елементи от характеристиката на престъпната дейност на подсъдимите Н., А., Т. и Б. по отношение вземането на решението от подсъдимите за извършването на кражбите, начина на проникване в сградата, вида и броя на отнетите вещи, начина на разпореждане с тях, причини за извършване на деянията. Горното се установява от събрани по съответния процесуален ред гласни и писмени доказателства и няма съмнение, че четиримата подсъдими са извършители на деянията, в които са обвинени. В жалбите и в съдебно заседание не се излагат други доводи във връзка с исканията за отмяна на първоинстанционната присъда.

По отношение на наложеното наказание на подс. С. Н.:

Относно престъплението по чл. 195, ал. 1, т. 5 във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК:

За извършеното от подс. С.И.Н. умишлено престъпление по чл. 195, ал. 1 от НК се предвижда наказание – лишаване от свобода от една до десет

години. След редуцията по чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК предвиденото наказание е лишаване от свобода до три години. Първоинстанционният съд е определил наказание на С.Н. след приложение на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, като го е осъдил на ОБЩЕСТВЕНО ПОРИЦАНИЕ. Извършена е съпоставка между смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства. Като смекчаващи вината обстоятелства съдът е отчел чистото съдебно минало, изразеното съжаление за стореното, ниската стойност на вещите, предмет на престъпление, оказаното съдействие за разкриване на обективната истина. Степента на обществена опасност на подсъдимия, като деец е ниска, предвид чистото съдебно минало. Степента на обществена опасност на деянието не е висока, предвид стойността на предмета на престъплението. Отегчаващи вината обстоятелства не са установени. Правилно е становището на ГРС, че въпреки ниската стойност на предмета на престъплението, деянието не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК, тъй като стойността не е единственият критерий за определяне на това дали случаят е маловажен или не. Степента на обществена опасност на самото деяние не се отличава съществено от другите деяния от същия вид. Ниската стойност следва да се отчита при решаване на въпроса относно наказанието.

Посочените смекчаващи вината обстоятелства районният съд е оценил като многобройни такива, при наличието на които и най-лекото, предвидено в закона наказание би се оказало несъразмерно тежко с оглед конкретното престъпно деяние, което е довело до приложението на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК. Окръжният съд намери изводите на първоинстанционния съд за правилни и обосновани. Изброените смекчаващи отговорността обстоятелства могат да се ценят като многобройни. Тъй като това е най-лекото предвидено в закона наказание, същото не може да се счита за несправедливо и прекомерно. Липсва и въззивна жалба от този подсъдим.

Относно престъплението по чл. 195, ал. 1, т. 5 във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК:

Подс. С.Н. не е подал жалба против присъдата на ГРС и не се присъединява към жалбите на останалите трима подсъдими, но това не освобождава въззивната инстанция да извърши проверка за законосъобразност. За извършеното от подс. С.И.Н. умишлено престъпление по чл. 195, ал. 1 от НК се предвижда наказание – лишаване от свобода от една

до десет години. Съдът е наложил наказание лишаване от свобода, съответно на предвидения от закона минимум. Налице е квалифициращото обстоятелство по чл. 195, ал. 1, т. 5 от НК, като в част от деянията, подсъдимият е действал в предварителен сговор с подсъдимия И.А.. Двата подсъдими предварително са взели решение за извършването на кражбата, разпределили са ролите на всеки един в извършването на престъпление, като всеки е съзнавал участието на другия в извършването на престъплението. При индивидуализиране на наказанието районният съд е извършил съпоставка между отегчаващите и смекчаващите вината обстоятелства, а именно: Като смекчаващи вината обстоятелства съдът е отчел чистото съдебно минало, изразеното съжаление за стореното, оказаното съдействие за разкриване на обективната истина. Степента на обществена опасност на подсъдимия, като деец, е занижена предвид чистото съдебно минало. Като отегчаващо вината обстоятелство е отчетена висока стойност на предмета на престъплението. Изключително високата динамика на този вид деяния и риска, който създават за имуществото на гражданите, също обосновават значителната обществена опасност на този вид престъпни деяния. Преценявайки значителният превес на смекчаващите вината обстоятелства, районният съд е счел, че подходящото наказание е съответно на минималния размер предвиден в закона, а именно – една година лишаване от свобода. Окръжният съд намери изводите на първоинстанционния съд за правилни и обосновани. Районният съд е отчел нуждите както на личната, така и на генералната превенция. За това престъпление не са налице основанията за приложение на чл. 55 от НК при съпоставката на отегчаващите вината обстоятелства със смекчаващите такива. Последните не могат да се разглеждат като изключителни или многобройни. Наказание в минимума, предвиден в разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от НК ще бъде достатъчно за постигане на целите на чл. 36 от НК.

Правилно е приложението на чл. 23 от НК.

Ако с едно деяние са извършени няколко престъпления или ако едно лице е извършило няколко отделни престъпления, преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е от тях съдът, след като определи наказание за всяко престъпление отделно, налага най - тежкото от тях. Престъпленията по настоящата присъда са в условията на реална съвкупност. С отделни деяния С.Н. е извършил отделни престъпления. Деянията са извършени преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е от тях. С оглед приложението на чл. 23 от НК, районният съд е определил на подсъдимия С.И.Н. ОБЩО НАКАЗАНИЕ, най-тежкото от така наложените а именно – една година

лишаване от свобода. Правилна е преценката, че за поправяне на подсъдимия не е необходимо общото наказание да бъде увеличено при условията на чл. 24 от НК. Правилно, на основание чл. 23, ал. 2 от НК съдът е присъединил наказанието „обществено порицание“.

Подсъдимият С.Н. не е осъждан на лишаване от свобода за престъпления от общ характер. Наложеното с първоинстанционната присъда наказание лишаване от свобода е в размер на една година /т.е. по-малко от три години/. Районният съд правилно е преценил, че за постигане целите на превенцията и преди всичко за поправяне на осъдения не е наложително същият да изтърпи общото наказание, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на това наказание за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила. В частта за наложеното общо наказание също липсва жалба от подсъдимия Н., който заявява, че е доволен от присъдата.

По отношение на наложеното наказание на подс. И.А.:

За извършеното от подс. И.Е.А. умишлено престъпление по чл. 195, ал. 1 от НК се предвижда наказание – лишаване от свобода от една до десет години. Съдът е наложил наказание лишаване от свобода, съответно на предвидения от закона минимум. Налице е квалифициращото обстоятелство по чл. 195, ал. 1, т. 5 от НК, като при извършване на деянието подс. А. е действал в предварителен сговор с подс. С.Н.. Двата подсъдими предварително са взели решение за извършването на кражбата, разпределили са ролята на всеки един в извършването на престъпление, като всеки е съзнавал участието на другия в извършването на престъплението. Налице е квалифициращото обстоятелство по чл. 195, ал. 1, т. 7 от НК, с оглед осъждането на А. с присъда по НОХД № 390/2015 г. на ГРС. Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от НК, правилата на чл. 28 и 29 не се прилагат, ако са изтекли пет години от изтърпяване на наказанието по предишните присъди. Реабилитацията в този срок не изключва тяхното прилагане. В случая не са изтекли петте години по чл. 30, ал. 1 от НК. При индивидуализиране на наказанието районният съд е извършил съпоставка между отегчаващите и смекчаващите вината обстоятелства, а именно: Като смекчаващо вината обстоятелство съдът е отчел изразеното съжаление за стореното, оказаното съдействие за разкриване на обективната истина. Като отегчаващо вината обстоятелство е ценена сравнително високата стойност на предмета на престъплението. Степента на обществена опасност на

подсъдимия като деец е завишена предвид наличното вече осъждане за престъпление против собствеността. Степента на обществена опасност на деянието е завишена. Изключително високата динамика на този вид деяния и риска, който създават за имуществото на гражданите, обосновават значителната обществена опасност на този вид престъпни деяния. Преценявайки превес на смекчаващите вината обстоятелства, районният съд е счел, че подходящото наказание е съответно на минималния размер, предвиден в закона а именно – една година лишаване от свобода. Окръжният съд намери изводите на първоинстанционния съд за правилни и обосновани. Районният съд е отчел нуждите както на личната, така и на генералната превенция. При съпоставката на горните обстоятелства, районният съд е стигнал до правилният извод, че подходящото наказание е съответно на минималния размер, предвиден в закона. По делото не са налице обстоятелства, които да обосноват приложение на чл. 55 от НК. В жалбата също не се сочат такива. Изключително обстоятелство по смисъла на чл. 55 от НК е факт, който не е обичаен за масовите случаи, и при оценка на личността на дееца и деянието води до извод, че дори и най-лекото, предвидено в закона наказание, ще се яви несъразмерно тежко. Приложението на чл. 55 от НК е изключение, а не правило. Случаят не е такъв. От анализа на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства е видно, че липсват такива, които да се определят като изключителни или многобройни. Семейното положение на подсъдимия, на което се акцентира в съдебно заседание, също не може да се възприеме като изключително обстоятелство по смисъла на чл. 55 от НК. Съжителството с жена и отглеждането на деца, за които се осигурява издръжка чрез трудови доходи е обичайно, а не извънредно състояние в българското общество. Наложено наказание в размер на една години лишаване от свобода ще бъде в състояние да постигне целите на чл. 36 от НК, включително да въздейства предупредително и възпиращо за нуждите на генералната превенция.

Подсъдимият И.А. не е осъждан на лишаване от свобода за престъпления от общ характер /с предходното осъждане е наложено наказание „пробация”/. Наложено с атакуваната присъда наказание лишаване от свобода е в размер на една година /т.е. по-малко от три години/. Първоинстанционният съд е преценил, че за постигане целите на превенцията и преди всичко за поправяне на осъдения не е наложително същият да

изтърпи наказанието, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на това наказание за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила. Условното осъждане е възможно от гледна точка на съдебното минало и размера на наложеното наказание. Друг е въпросът дали е морално допустимо при повторно деяние и дали ще е ефективно за постигане целите на чл. 36 от НК, но при липса на протест от страна на прокурора, окръжният съд не може да утежни положението на подсъдимия, като отмени приложението на чл. 66 от НК.

По отношение на наложеното наказание на подс. Д.Т.:

За извършеното от подс. Д.Г.Т. умишлено престъпление по чл. 195, ал. 1 от НК се предвижда наказание – лишаване от свобода от една до десет години. След редукцията по чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК предвиденото наказание е лишаване от свобода до три години. Съдът е наложил наказание лишаване от свобода под средния размер, предвиден в закона. Налице е квалифициращото обстоятелство по чл. 195, ал. 1, т. 5 от НК, като при извършване на деянието подс. Т. е действал в предварителен сговор с подсъдимите С.Н. и П.Б.. Подсъдимите предварително са взели решение за извършването на кражбата, разпределили са ролята на всеки един, като всеки е съзнавал участието на другия в извършването на престъплението. При индивидуализиране на наказанието районният съд е извършил съпоставка между отегчаващите и смекчаващите вината обстоятелства, а именно: Като смекчаващо вината обстоятелство съдът е отчел оказаното съдействие за разкриване на обективната истина и изразено съжаление за стореното. Като отегчаващо вината обстоятелство съдът е възприел високата стойност на предмета на престъплението. Съдът неправилно е възприел като отегчаващо вината обстоятелство завишена обществена опасност на подсъдимия, като деец поради налично и друго осъждане за престъпление против собствеността. Действително, в справката за съдимост на Т. е видно осъждане със споразумение по НОХД № 1062/2019 г. на ГРС за деяние по чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК. Това деяние обаче е извършено през периода 12.12.2018 г. – 15.12.2018 г., а споразумението е влязло в сила на 06.12.2019 г. Настоящото деяние е извършено през периода 08.02.2019 г. - 14.02.2019 г., т.е. преди да е имало влязло в сила споразумение по НОХД № 1062/2019 г. на ГРС, както и преди да има влязла в сила присъда по настоящото дело. Двете престъпления са в условията на реална

съвкупност, поради което осъждането по НОХД № 1062/2019 г. на ГРС не може да се тълкува като предходно такова, което завишава обществената опасност на извършителя. Степента на обществена опасност на деянието е завишена предвид стойността на предмета на престъплението. Изключително високата динамика на този вид деяния и риска, който създават за имуществото на гражданите, също обосновават значителната обществена опасност на този вид престъпни деяния. Деянието, в извършване на което подсъдимият Т. е признат за виновен, действително е извършено от него като непълнолетен, поради което предвиденото наказание е съобразно с разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК. Преценявайки превес на смекчаващите вината обстоятелства, районният съд е счел, че подходящото наказание е под средния размер предвиден в закона, а именно – една година лишаване от свобода. Окръжният съд намери изводите на първоинстанционния съд за правилни и обосновани. Районният съд е отчел нуждите както на личната, така и на генералната превенция. При съпоставката на горните обстоятелства, районният съд е стигнал до правилният извод, че подходящото наказание е под средния размер, предвиден в закона. По делото не са налице обстоятелства, които да обосноват приложение на чл. 55 от НК. В жалбата и в съдебно заседание също не се сочат такива. Изключително обстоятелство по смисъла на чл. 55 от НК е факт, който не е обичаен за масовите случаи, и при оценка на личността на дееца и деянието води до извод, че дори и най-лекото, предвидено в закона наказание, ще се яви несъразмерно тежко. Приложението на чл. 55 от НК е изключение, а не правило. Случаят не е такъв. От анализа на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства е видно, че липсват такива, които да се определят като изключителни или многобройни. Наложено наказание в размер на една година лишаване от свобода ще бъде в състояние да постигне целите на чл. 36 от НК, включително да въздейства предупредително и възпиращо за нуждите на генералната превенция.

Подсъдимият Д.Т. не е осъждан на лишаване от свобода за престъпления от общ характер към момента на деянието. Към периода 08.02.2019 г. - 14.02.2019 г. споразумението по НОХД № 1062/2019 г. на ГРС не е било факт и не може да се счита за предходно осъждане. Наложено с атакуваната присъда наказание лишаване от свобода е в размер на една година /т.е. по-малко от три години/. Първоинстанционният съд правилно е

преценил, че за постигане целите на превенцията и преди всичко за поправяне на осъдения не е наложително същият да изтърпи наказанието, като на основание чл. 69, ал. 1 във вр. с чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на това наказание за срок от две години, считано от влизане на присъдата в сила.

Видно от правната квалификация на деянието, възприета от прокуратурата и съда, Д.Т. е извършил престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 5 и т. 7 във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК. Същевременно, както в ОА, така и в постановената присъда, липсва твърдение деянието да е извършено от Т. при условията на повторност. Това съответства и на фактическото положение, тъй като престъплението по НОХД № 1062/2019 г. на ГРС е извършено през периода 12.12.2018 г. – 15.12.2018 г., а споразумението е влязло в сила на 06.12.2019 г. Настоящото деяние е извършено през периода 08.02.2019 г. - 14.02.2019 г., т.е. преди да е имало влязло в сила споразумение по НОХД № 1062/2019 г. на ГРС, както и преди да има влязла в сила присъда по настоящото дело. Двете престъпления са в условията на реална съвкупност, което изключва първото осъждане да се яви, като предпоставка за повторност по настоящото обвинение. Въпреки това, т. 7 е вписана в текста на квалификацията по престъплението на Т., а не следва да е там. Въпреки, че изписването на т. 7 от чл. 195 от НК, при отсъствие на твърдение за повторност, представлява процесуално нарушение, същото може да бъде преодоляно чрез изменение на първоинстанционната присъда в тази част. За да бъде коректна квалификацията, на основание чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК Присъда № 27/13.05.2022 г. по НОХД № 156/2021 г. на РС Габрово следва да бъде изменена, като се отмени в частта, с която подсъдимият Д.Г.Т. е признат за виновен в извършване на престъпление по т. 7 на чл. 195, ал. 1 от НК, като Т. бъде признат за невинен да е извършил деянието при такава квалификация. След връщане на делото в РС Габрово, съдът ще следва да се занимае с определяне на евентуално общо наказание по реда на чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК, каквото правомощие въззивната инстанция няма.

По отношение на наложеното наказание на подс. П.Б.:

За извършеното от подс. П.Е.Б. умишлено престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2 от НК се предвижда наказание – лишаване от свобода от три до дванадесет години. Съдът е наложил наказание лишаване от свобода,

съответно на предвидения от закона минимум. Налице е квалифициращото обстоятелство по чл. 195, ал. 1, т. 5 от НК, като при извършване на деянието подс. Б. е действал в предварителен сговор с подс. Д.Т.. Дватама подсъдими предварително са взели решение за извършването на кражбата, разпределили са ролите на всеки един, като всеки е съзнавал участието на другия в извършването на престъплението. Налице е квалифициращото обстоятелство по чл. 196, ал. 1, т. 2 от НК, с оглед осъждането на Б. със споразумение по НОХД № 882/2013 г. на ГРС. Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от НК, правилата на чл. 28 и 29 не се прилагат, ако са изтекли пет години от изтърпяване на наказанието по предишните присъди. Реабилитацията в този срок не изключва тяхното прилагане. В случая, наказанието по НОХД № 882/2013 г. на ГРС е било изтърпяно на 04.07.2014 г., а настоящото деяние е извършено през периода 11.02.2019 г. – 14.02.2019 г. и петте години по чл. 30, ал. 1 от НК не са изтекли. При индивидуализиране на наказанието районният съд е извършил съпоставка между отегчаващите и смекчаващите вината обстоятелства, а именно: Смекчаващи вината обстоятелства не се установени. Отегчаващи вината обстоятелства - осъждания за престъпления против собствеността извън тези, определящи правната квалификация на деянието, отклонение от участие в наказателното производство. Степента на обществена опасност на подсъдимия като деец е висока предвид съдебното му минало. Степента на обществена опасност на деянието е завишена предвид стойността на предмета на престъплението. Преценявайки горните обстоятелства, районният съд е счел, че подходящото наказание е съответно на минималния размер, предвиден в закона, а именно – три години лишаване от свобода. Окръжният съд намери, че при установени единствено отегчаващи вината обстоятелства, наказание в минималния размер се явява занижено с оглед критериите на чл. 35, ал. 3 от НК. От тези обстоятелства следва да се изключи процесуалното поведение на подсъдимия, посочено в мотивите на районния съд, тъй като отсъствието му не е попречило за разглеждане на делото, а липсата на дадени обяснения от страна на подсъдимия е негово право. Независимо от горното, минимално наказание при отсъствие на смекчаващи вината обстоятелства и установени единствено отегчаващи вината обстоятелства не е наказание, съответно на престъплението. При липсата на протест от страна на прокурора, окръжният съд няма правомощия да утежни положението на подсъдимия, като определи

по-строго наказание за извършеното престъпление.

По делото не са налице обстоятелства, които да обосноват приложение на чл. 55 от НК. В жалбата на Б., подадена чрез защитника, и в съдебно заседание също не се сочат такива. Изключително обстоятелство по смисъла на чл. 55 от НК е факт, който не е обичаен за масовите случаи, и при оценка на личността на дееца и деянието води до извод, че дори и най-лекото, предвидено в закона наказание, ще се яви несъразмерно тежко. Приложението на чл. 55 от НК е изключение, а не правило. Случаят не е такъв. При Б. въобще липсват смекчаващи вината обстоятелства, за да се обсъжда тяхната изключителност или многобройност. Наложено наказание в размер на три години лишаване от свобода е възможно да постигне целите на чл. 36 от НК, включително да въздейства предупредително и възпиращо за нуждите на генералната превенция. Правилно на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗИНЗС е определен първоначален „строг“ режим за изтърпяване на наказанието, тъй като при извършеното умишлено престъпление от Б. не са изтекли повече от пет години от изтърпяване на предходно наложено наказание лишаване от свобода, което не е било отложено на основание чл. 66 от НК.

Разпореждането с веществените доказателства и възлагането на разноските е в съответствие с чл. 189, ал. 3 и чл. 109 и сл. от НПК.

При служебната проверка не се установиха съществени нарушения на процесуалните правила и на закона, поради което не са налице основания за отмяна на присъдата. Същата следва да бъде изменена само в нейната осъдителна част, по отношение правната квалификация на деянието, извършено от подс. Д.Т., доколкото такова не е извършено при условията на т. 7 от чл. 195, ал. 1 от НК. В останалата част присъдата на ГРС следва да бъде потвърдена.

Водим от изложеното и на основание чл. 337, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 334, т. 3 от НПК съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 27 от 13.05.2022 година, постановена по НОХД № 156 по описа за 2021 година на Габровски районен съд в нейната осъдителна

част, като следва:

ОТМЕНЯ Присъда № 27 от 13.05.2022 година, постановена по НОХД № 156 по описа за 2021 година на Габровски районен съд в частта, с която подсъдимия Д.Г.Т. е признат за виновен в това да е извършил престъплението при условията на т. 7 от чл. 195, ал. 1 от НК и го признава за невинен по повдигнатото обвинение в тази част.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част.

Решението е окончателно и не подлежи на касационна жалба или протест.

За изготвянето му да се съобщи писмено на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____